

LÁVKA

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ 52. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI 2003. číslo 5

Svátek má:
Prokop a Prokopa
Prokopto = jsem prospěšný

4. července 2003

Pranostika na tento den:
Mokrý Prokop vysévá houby

Lávka spojuje dva břehy, které nemají zpravidla daleko od sebe

DNEŠNÍ FERMAN

Velký sál Divadla Karla Pippicha

17.00	Kouzelnej mlejn	(Střípek, Plzeň)
20.00	Kouzelnej mlejn	(Střípek, Plzeň)

Malá scéna Divadla Karla Pippicha

10.00	Kašpárek staví domek	(Pimprile, Praha)
14.00	Sredni Vaštar	(ZUŠ Žerotín, Olomouc)
	Vesel u vesel den co den	(ZUŠ Žerotín, Olomouc)
16.00	Sredni Vaštar	(ZUŠ Žerotín, Olomouc)
	Vesel u vesel den co den	(ZUŠ Žerotín, Olomouc)
18.00	Sredni Vaštar	(ZUŠ Žerotín, Olomouc)
	Vesel u vesel den co den	(ZUŠ Žerotín, Olomouc)

Divadlo MED

10.00	Jak se Petruška ženil	(Podivíni, Podivín)

14.00	Proč mají sloni chobot	(Jeden Eda, Hradec Králové)
16.00	Kašpárek na skalním městě	(BOĎI, Jaroměř)
18.00	Proč mají sloni chobot	(Jeden Eda, Hradec Králové)
	Kašpárek na skalním městě	(BOĎI, Jaroměř)

Letní scéna u Divadla Karla Pippicha

19.00	Beatles revival

Horký kandidát na majitele mobilu z SMSkového výběru se rýsuje. Dnes máte poslední možnost zaslat SMS, která by nás zaujala a mobil může být váš. Připomínáme telefonní číslo redakce **606 653 770**

Nezapomeňte !!!!!!!
Dnes do 20.00 musíte dopravit do redakce nebo papírové krabice ve foyeri soutěžní kupón naší hry o mobil a roční předplatné časopisu LOUTKÁŘ.

NEKTERE DETI SE V DIVADLE CHOVAJI JAKO HOVADKA, COPAK NEMAJI RODICE? .. * .. PROC JSOU

MINULOST, PŘÍTOMNOST A BUDOUCNOST AMATÉRSKÉHO LOUTKÁŘSTVÍ

Existuje řada kritiků a teoretiků loutkového divadla, kteří si ví rady jak s minulostí tak vzdálenou budoucností. Přesto, že svými kořeny patřím do loutkářské amatérské minulosti, necítím se být prognostikem, neřku-li vizionářem, abych v barevném spektru skleněné koule viděl obrysy budoucnosti. Vím jen, že moje vlastní loutkářská minulost a odpolslouchané informace od ještě starších loutkářů mi vždycky spolehlivě pomohly orientovat se ve složité přítomnosti. Snad právě v tom je tajemství nepříliš spolehlivého odhadu: jak, co, kdy bude jednou fungovat. Říká se tomu - udržet kontinuitu. Nebát se tu a tam si vyšlápnout za minulostí amatérské-

vyrůstá něco, co přijde zdpat někdo jiný. Ono bylo, je a bude to naše loutkaření výrazem životního stylu. Tak ti loutkářští dědové byli spíš upjatí pseudopedagogové, chtěli napravovat zlozvyky dětských diváků. Ale ve většině případů byli ovšem také noblesní a vzdělaní. Trochu mi připadá, že ten současný životní styl loutkářů nese až příliš mnoho společných znaků větší části mladé generace. Nastavují poněkud vyduté

ÚVODNÍK

končit u banálního, dnes již zcela zapomenutého hračkaření, spolkové rivality, podbízivých výchovných postupů, kterými oplývala knižnice i praxe našich loutkářů. Konečně i chybou minulosti, respektive jejich překonání, může formovat budoucnost. A chyb se dopouštíme i dnes, přiznávejme si je a připravujeme tím seriozní budoucnost. Neodsuzujme jiné principy práce, tolerujme odlišnost názorů na finální tvar představení. Intolerance je hroznou brzdou moderního vývoje. Na pobořených troskách pak

zrcadlo, které až příliš mění skutečnost. A to, co vidí, není lepší alternativou.

Nelze generalizovat, nelze zobecňovat. Otázka byla položena pohledem do budounosti. Obávám se, že ji, z toho našeho loutkářského hlediska, nelze přesněji formulovat bez přítomnosti loutky, kterou ani my, kteří jsme stále ještě jednou nohou v minulosti, nechápeme jako jednou provždy definovaný tvar, nemenný, technologicky vymezený. Goethe kdysi prohlásil, že „mladá generace objevuje to, co stará generace již za-

pomněla“. To by neměla být brzda novátorství, hledání nových cest, ale připomínka, že znalost věcí minulých nám novou cestu usnadňuje. A právě neochota mladých ohlížet se do hájenství minulé generace je dnes průvodním znakem nepříliš častých společných debat. „Nemám čas se dívat zpět!“, zní argument většiny loutkářů, zaujatých tím, co dělají právě ted. Připomenuji si však v tuto chvíli práci ještě ne zcela zralých DRUHÁKŮ z Hradce, děvčat ze souboru TAK CO? z Chlumce nad Cidlinou, ČMUKAŘE z Turnova, Dětský divadelní soubor z Děčína, LOUTKINO z Brna, DNO a řadu souborů, které na své festivalové vystoupení teprve čekají, a řadu znamenitých jednotlivců, kteří za touto prací stojí, přes kriticky nedostatečný odhad budoucnosti amatérského loutkářství, nemám strach, že se nechá pohltit jinou podobou divadla, že zasimiluje s nedomrlými pokusy tak zvané alternativy, která z nepochopitelného důvodu ignoruje loutku, jako by se za tohoto velkého partnera styděla.

js

Pastýřka, Tlupatlapa Svitavy

Okolostola, DNO Hradec Králové

NOSENA DO DIVADLA NEMLUVNATA? .. * .. OMLOUVAM SE MARTINU SKERIKOVI ZA SVE TRAPNE KLUKY

ZE ZASEDÁNÍ POROTY

Podivní Podivín – Jak se Petruška ženil

Bohužel musíme konstatovat, že textová předloha nabízí daleko více možností, než soubor dokázal využít. Postavy nejsou přesně charakterizované a jejich jednání postrádá často logiku. Stejně tak vztahy mezi postavami nejsou vybudované, chybí napětí mezi nimi, dramatické situace. Není jasné, kdo má koho rád a proč (především u Bublinušky). Petruška působí stydlivě a navíc není jasné, proč někdy „mluví“ přes píšťalku a někdy realisticky. „Slavík“ nebo kazoo by nejspíš lépe umožnily odpovídající hlasovou stylizaci. V práci s loutkou načázíme sice principy „maňáskárny“, ale jen ve formální rovině, bez vztahu k tématu a jeho prezentování. Skutečnost, že se lidé v hledišti nebavili a nesmáli, je potvrzením toho, že i princip komiky musí mít reálný základ.

DNO Hradec Králové – 4+1

Inscenace je pokusem o groteskní zobrazení života. Některí z nás si však kladli otázku, o čem a proč to hrají. O stereotypech, banalitách a mechanizmech, o ztrátě komunikace? Ale to přece nemí „nová“ informace. Čteme to především ve výtvarné složce – v plošných rekvizitách a plošném nábytku. Tato stylizace se do herectví nepromítá, setrvává zcela v realistickej rovině. Domníváme se, že textová předloha (připomínající některé hry Václava Havla) nabízí více možností, než se podařilo souboru využít. Televize a příběhy v ní jsou dominantnější než „živý“ plán, a jistě by stálo za úvahu například propojit dění na obrazovce s hereckou akcí, jako jistý kontrapunkt – především tehdy, kdy je ztlumen zvuk a my sledujeme pouze obraz a současně diskusi obou manželských páru. Je zřejmé, že Dno svůj záměr naplnilo a my jsme vnímali, co se nám snaží

sdělit, ale mnohé z nás inscenace nezasáhla.

DNO Hradec Králové – Okolostola

Inscenace má zřetelné téma: konflikt reality s infantilitou, snaha o komunikaci, která není naplněna. Nekostrádáme dramatickou situaci, partnerka po marných snahách promluvit si, nevydrží a odchází. Přitom partner si hraje nejen pro sebe, ale především pro ni (vždyť potřebuje publikum, i spoluhráče). Herecky je inscenace velmi dobré zvládnutá, jen se domníváme, že v představení, které jsme viděli, nevyšla tak docela pointa. Kreativní je práce s loutkami-hračkami vytahovanými z krabičky v překotném tempu, jejich použití v nečekaných situacích a s odpovídajícím pojmenováním. Také herecké partnerství obou protagonistů velmi dobře funguje.

Tlupatlapa Svitavy – Pastýřka

Viděli jsme jednolitou inscenaci, která nás emotivně zasáhla. Křehkost tématu koresponduje s křehkostí příběhu. Funkční, odpovídající způsobem využívaná je výprava (plachta) a také loutky – jak postavy na tyčích, tak zajímavé řešení oveček (jakýsi rukávník s „živou“ rukou hereček jako hlavičkou). Hlavy na tyčích fungují často jako atributy a ve vypjatých situacích se stávají nositeli děje (především scéna milování). Navíc je třeba zmínit funkční a prostorově vymezující svícení, které pro toto představení zbytečně velký prostor zintimnilo a pocitově zmenšilo. Takže šlo představení přes rampu. Ocenili jsme herecký projev především Terezy Dvořákové jako Pastýřky, ale i všech ostatních. Nádherný je obraz vodopádů, ale i závěr – smrt. Spíše popisně však působí stínochra – reminiscence znásilnění Pastýřky.

ex

Hodnotící seminář

Alena Exnarová – čte hodnocení poroty na Vítr z Apalačských hor (Druhák, Hradec Králové)

Karel Vostárek – mám rád humor pokleslé morálky z rodokapsů, mám rád Joa, i tady jde o nadsázku, ale začal jsem se nudit

Seminářisté – s loutkou by se dalo hrát víc, - bylo tam moc textu, - hezci byli supi, ale nefungovali, protože tam byli pořád, - vše bylo ve zvukovém plánu stejně monotónní, - nevýznamný vtipy

Dáda Weisssová – rozvleklost textu mi přijde jako záměr, ale chybělo mi dotažení do absurdity, - neškrtala bych v textu, ale víc bych si pohrála se zvukovým plánem, takhle nevím, která postava mluví

Karel Vostárek – chybí razantní pointa, měla by se převést z jazyka textu do jazyka loutkového divadla akci, - je nedotažená režijní část představení

Seminářisté – nebylo by lepší hrát to ve větším kukátku, aby měly loutky prostor pro akci?

Jiří Polehňa – mám rád, když jsou loutky nadřízenovány a prostor je plný, - scéna vznikla na velikost trabantu, ve kterém ji převážím

Alena Exnarová – hodnocení Na stropě (Záhvat, Hradec Králové)

Seminářisté – tatínek byl zajímavé hlasové odlišen

Karel Vostárek – představení se dělí na dvě části, ve druhé jde už jen o rovinu verbální

Hana Galetková – maminka i dcery měly hlasovou polohu ve stylizaci, tatínek v civilnosti a byl odjinud

Jiří Vyšohlíd – obávám se, že ne všichni v publiku znají ty krásné asociace s kumštýskými salóny, moc se mi to líbilo a hned bych si to rád zahrál taky, skvělé nápady, ale vyčerpávají se na začátku

Karel Vostárek – chybí tomu dramatický oblouk

Karel Makonj – je těžké udržet v poloze nadsázky

Blanka Luňáková – Josephová – je to nevyužitá příležitost hry s loutkou

Seminářisté – našli jsme nelogičnosti, které nám vadily např. v jednání novinářky, nevíme, jestli šlo o vztah novinářky a malíře, nebo to bylo o té rodině, - bylo to o babičce

Karel Makonj – je to o tom, jak vy ženy ubíjíte muže

Hana Galetková – jde o protipóly tvorivosti a materialismu

Jiří Polehňa – jsem zmaten

Alena Exnarová – Dokud nás čápi nerozdělí (ZUŠ Chlumec nad Cidlinou)

Seminářisté – vadily mi jiné boty, upoutávaly mou pozornost

Soubor – to byla naše chyba

Petr Mohr – první etuda nejvýraznější, pak to trochu padá

Seminářisté – řešili jsme, kdo koho sežral, nemá to jasnou tečku, - kde jste vzali texty

Soubor – texty Jiřího Dědečka a autorské

Jiří Vyšohlíd – jsou to anekdoty a ty musejí mít přesné body, někdy jsme ani nevěděli, že už je konec

Seminářisté – hledali jsme rámc pro celek

Hana Galetková – bohužel jsme některé pointy neslyšeli

Alena Exnarová – hodnočení Nezbedná kůžlátka (Dospělá embrya, Hradec Králové)

Seminářisté – necítili jsme žádnou trapnost, ale cudnost, - na rukavici zanikl nápis

Karel Vostárek – s nádechem jsme zpozorovali a ona nás v tom nádechu udržela

Dáda Weisssová – naprostě čisté, jen mě našvalo, že jsem na ten nápad nepřišla

Seminářisté – nádherná byla hra na schovávanou

Jiří Vyšohlíd – měla by to hrát v mateřinkách jako součást sexuální výchovy

Alena Exnarová – hodnočení Kam se podělý kočičí jazyčky (Čmukař, Turnov)

Karel Vostárek – ježibaba nebyla protihráčem, její jednání nebylo motivované

Pavel Němeček – ježibaba sice říkala, že se baví, ale herecky nebyla vůbec skotačivá

Seminářisté – myslíme si, že tomu ublížil velký prostor, ztratily se detaily, - vadilo nám výtvarno

Dáda Weisssová – nemám to ráda, ale musím se omluvit, protože ta inscenace je nedokončená, po regionální přehlídce jsem vyměkla a začala jsem to upravovat podle rad poroty a pořád pracujeme a nestihli jsme to dělat. Viděli jste nehotový tvar, ale slibujeme, že to dokončíme

SEMINÁŘ G PŘEVEZEN DO NEMOCNICE

Včera se seminář G „Nemocniční postel jako jeviště“ vydal praktikovat do chrudimské nemocnice. Po třech dnech práce v semináři to dívky rozjely na ostro na jevištích, která poutají zraky jejich včerejších diváků již několik dnů i týdnů. Myslím, že až tam se mohlo potvrdit, že si jednotlivé seminaristky vybraly svůj seminář správně. Mluvím o seminaristkách, ale včera poprvé už nešlo především o ně, nýbrž o malé pacienty. Loutkoherečky byly bez výjimky dobře přijaty. I na personálu bylo vidět, že Loutkářská Chrudim měla na toto místo expandovat už dávno. „Nejde de facto o to něco dobré odehrát, ale pacienty motivovat,“ říká mi šéf semináře Ottokar Seifert. Čtyřletá pacientka se zprvuplyšových myší na prstech herečky bojí, ale pak překonává ostych, hráje a povídá si s nimi. Patnáctiletý pacient ježečkovi

na ruce jiné dívky, radí, aby když si hledá úkryt, se schoval k němu pod peřinu. (Nelze nevzpomenout na „Nezbedná Kůzlátku“ Lenky Košťákové, ta by zde svedla opravdové zázraky.)

Ottokar Seiffert pomáhá vytvářet atmosféru, povídá si s dětmi, na které ještě nepřišla řada, ale už jsou nažhavené. Marka Míková má zase na hlavě niklovskou masku medvěda, takže seminaristkám tvoří pedagogický dohled zčásti medvědice, zčásti vedoucí semináře. „Bude vás to, holky, vůbec ještě bavit bez těch dětí v semináři?“, ptám se frekventantek. „Ale jo,“ dozvídám se: „My si rádi hrájeme jenom pro sebe.“ Každý takový okamžik, každá chvíle, shodujeme se panem Seifertem, stojí za to.

Zpestřujeme život... vida zpestřujeme - jsem s nimi jenom chvíli a už se počítám k nim, i když jenom fotím

a broukám si písničky, tak tedy zpestřujeme pobyt zde i celé rodině. Bez přehánění. Paní (po zánětu žlučovodu) má na jiném, právě na dětském oddělení manžela s miminkem, které jí nosí ke kojení a přibyl k nim i jejich čtyřletý Davídek, který prodělával zápal plic. Ten z celé rodiny je právě naším hlavním divákem. A také aktérem. Dostal maňásku, s nímž hrál s jinými maňásky

na schovku. Při pykání strčil ruku s maňáskem pod peřinu, měl ji tam a tvářil se velice tajnosnubně a lišácky, že jeho maňáška jako nikdo nemůže najít. Dalo by se o tom ještě dluho psát, přeci jen jsme takto strávili v nemocnici celé dopoledne. Tento nový seminář, říkám i pro příště, stojí za to. A příležitostí uplatnit osvojené přístupy, máte až až.

petr v

LS BOĎI Jaroměř

Jak často váš soubor hraje?

Hrajeme na domácí scéně 1x do měsíce vždy v neděli 2 představení. Na jedno by se diváci nevešli.

Jak dlouho váš soubor existuje?

Vznik souboru je datován rokem 1921, kdy 14. ledna bylo zahajovací představení.

Jak často zkoušíte?

Zkoušíme jednou týdně, vždy v pátek. Ovšem, když připravujeme novou výjezdovku, kterých máme v současné době na repertoáru 6, zkoušíme i 5x týdně.

Kolik inscenací ročně uvádíte?

Ročně uvedeme tak 8-10 inscenací na domácí scéně, z čehož asi polovina jsou nově nastudované kusy, zbytek opakujeme z předchozí sezóny - diváci stále odrůstají.

Dále pak každý rok přidáváme 1 výjezdovku.

Mimoto uvádíme ročně 3 poslechové hudební pořady pro dospělé. Něco jako byly dříve poslechové diskotéky - ovšem v našem, originálním podání.

Pode čeho vybíráte texty vašich inscenací?

No přece podle toho, jak se nám líbí, ne?! Ale někdy taky podle toho, kolik je k dispozici herců, protože náš soubor má proměnlivý počet členů. No, a když někdo zrovna nemůže, protože rodí, nebo promuje či maturuje, tak musí nastoupit kus s menším obsazením.

Kdo je vaším divadelním vzorem?

Těch je hodně. Jsou to všichni ti staří, pocitiví marionetáři, kterými byl hlavně náš kraj velmi bohat. Našimi dobrými kamarády byli třeba Jana Hladíková a Matěj Kopecký.

Co na váš soubor ještě prozradíte?

A co nového by to mělo být? To, že loutkovým divadlem zíjeme, je jasné.

Vždyť za rok odehrájeme až 60 představení, to je víc, než jedno týdně. Takže jsme spolu vlastně stále. Máme se rádi, máme rádi loutkové divadlo. Jinak bychom spolu tolik času asi nemohli trávit. Ale to není prozrazování, to je konstatování faktu.

Roman Bauer, principál LS BOĎI Jaroměř

ZA "NOVOU VLNU" SE "STARYM" OBSAHEM! KATARZE VSAK NASTALA AZ U OKOLOSTOLA. SIC DRNSY

Regionální loutkářská přehlídka v Jesličkách Hradec Králové

Mirkou Venclovou ze ZUŠ Na Střezině známe už z minulých let a vždy nás něčím zajímavým upoutala. Tentokrát si připravila pod pedagogickým vedením Jolany

Brannové inscenaci bajky R. Kiplinga Proč mají sloni chobot.

Je to výtvarně a loutkářsky velmi nápadité a herecky kulitované.

Regionální přehlídka Plzeň a Karlovy Vary

Střípek Plzeň – Kouzelný mlejn

Střípek tentokrát sáhl pro inspiraci do krabičky lidových pověstí, písni a balad a připravil pro nás kompletní menu, jak jsme si to pro sebe nazvali.

Představení má kromě již zmíněné výborné scénografie

Střípek, Plzeň

Jak často váš soubor hraje?

- a) každý den
- b) každý rok
- c) asi dvacet představení ročně

Jak dlouho váš soubor existuje?

- a) 3 dny (o nocích nemluvě)
- b) od 17. století (rozvoj sklárství v českých zemích)
- c) 25 let

Jak často zkoušíte?

- a) vůbec - zkouší jen lidé bez talentu a text se učí jen zbabělci (Jiří Kodet - náš vzor)
- b) tak často, jak by Ivana (Faitlová) chtěla, tedy každý den
- c) jednou týdně (když se sejdeme)

Kolik inscenací ročně uvádíte?

- a) hrajeme vlastně stále jednu, jen střídáme tituly
- b) asi dvacet (každé představení je originál)
- c) když se zadaří, tak jednu (ale v září zažíváme vždy divadlo jednoho herce - Ivana představuje nový text)

a loutek, stejně výbornou dramaturgií a režii Ivanky Faitlové. O strhujícím temporytmu a hereckých výkonech nemluvě. Po shlédnutí jsme se shodli, že nám připomnělo nejlepší léta hradeckého DRAKu.

Daniela Weissová

Podle čeho vybíráte texty vašich inscenací?

- a) podle Ivanky
- b) podle Ivanky
- c) podle Ivanky

Kdo je vaším divadelním vzorem?

- a) sokolský kašpárek a pantáta Škrhola
- b) Dáda Patrasová a její žížala Julie
- c) těžko říct

Co na váš soubor ještě prozradíte?

Cé je správně.
Za každou správnou odpověď si započtěte bod.

Vyhodnocení testu:

- 0 - 1 bod - Měl bys snídat hrušky
- 2 - 3 body - Dej si čtyři růmy
- 4 - 5 bodů - Už jsi přemýšlel o návštěvě aquaparku?
- 6 bodů - Lud'ku, vyhráls

Krajská přehlídka amatérských loutkářských souborů v Opavě

ZUŠ Žerotín z Olomouce pod vedením Ivany Němcové. Byly opravdu krásné...

Sredni Vaštar na motivy Sakiho povídky. Loutky Vítá Johna, v nadživotní velikosti, hlavy na tyči, tělo vytvářejí vodiči. Na scéně veliká skříň, která se stává kůlnou, skrývající Conratinovo tajemství.

Výborná je dramaturgická úprava a režie Ivany Němcové. Je to chytré, vyvážené a mladé. Herci se v Sakim našli. Koncert.

Vesel u vesel den co den. Hrátky se slovy Ernsta Jandla.

Tuším osm malých uzavřených příběhů, které jsou sdělovány předmětem, loutkou, zvukem, hudbou, zpěvem, tělem, slovem. S humorem a povznázející lehkostí. O čem to bylo? Myslím si, že o smysluplnosti nonsensu pro ty, kteří si to zaslouží. O právu na hravost, o nabídnuté ruce, o kráse volnosti a mládí. Dík.

Karel Šefrna

XIII. Turnovský drahokam

„Kašpárek na skalním hradě“ od Jany Dvořáčkové a Jana Schmita hraje Loutkářský soubor BOŽÍ z Jaroměře. Je to představení čisté, umírněné a vtipné.

Hra se nám postupně mění v černou komedii, čili jakou-

si parafrázi na horor a opírá se o čtyři základní kvality. Kvalitu textu a žánru, kvalitu zpracování, kvalitu provedení, kterým je ve výsledku nespoutané, ale kultivované veselí.

M. Drábek

ZUŠ Žerotín

Jak často váš soubor hraje?
Snad 10x ročně, nehrájeme pravidelně, jsme ze „ZUŠKY“.

Jak dlouho váš soubor existuje?
Existujeme 6 let, ale obsazení souboru není pevné, stále se mění.

Jak často zkoušíte?
Jak máme dramaťák, jednou týdně.

Kolik inscenací ročně uvádíte?
2-4, ale všechny jdou do soutěží.

Podle čeho vybíráte texty vašich inscenací?

Podle vhodnosti k inscenování, myšlenkové přitažlivosti...

Kdo je vaším divadelním vzorem?

Všichni milujeme L. Richtera (kluci trochu míň).

Co na váš soubor ještě prozradíte?

V pátek ve 22.00 před divadlem ohníkovou show s indiánskou písni. A umíme taky spoustu užitečných věcí

LÁVKA

ZARAD JE!

...aneb soutěžní otázka na pátek

Správnou odpověď na vpravo uvedenou otázku vhodte do schránky, která je ve foyeru Divadla K. Pippicha nebo dostanete do redakce do 20.00 hodin. Ze správných odpovědí každý den vylosujeme tři šťastlivce, kteří vyhrají tričko.

Včerejší správná odpověď:

3. GUIGNOLA

Dnes vyhrávají:

Opět Milan Zeman a Jan Chumchal.

Kašpárkova hra o mobilní telefon

Pravidla:

V čísle 1 až 5 zpravodaje 52. Loutkářské Chrudimi Lávka bude zveřejněno po pěti soutěžních otázkách. Písmeno, pod kterým budete předpokládat správnou odpověď zapišete do vašeho soutěžního kupónu. Ten byl zveřejněn v pondělním a čtvrtým vydání Lávky.

Zcela vyplněné kupóny můžete pak dopravit do redakce Lávky dnes do 20.00 hodin.

Na kupónu musí být čitelně vyplněna písmena správných odpovědí u všech 25 otázek. Pokud nebudeš mít některé z vydání Lávky, je možné v redakci Lávky získat všechny již vyšlé otázky.

Z těch kupónů, které budou mít nejvíce správně vyplňených odpovědí, bude vylosován vítěz hlavní ceny.

Hlavní cenou je: předplatné časopisu Loutkář 2004 a mobilní telefon s aktivovanou Go sadou.

Určení výherce:

Vylosování vítěze proběhne při slavnostním vyhlášení výsledků 52. Loutkářské Chrudimi v sobotu 5. července 2003.

Zpravodaj 52. Loutkářské Chrudimi číslo 5, strana 6

Dnešní otázka:

TOTO JAPONSKÉ LOUTKOVÉ DIVADLO SE JMENUJE:

1. KABUKI
2. NOH
3. BUNRAKU

Pátá sada soutěžních otázek:

21) První zprávy o loutkářích na našem území se dochovaly v tzv. „knihách“ Víte, jak se v nich loutkářské představení nazývalo?

- a) malá opera
- b) dřevačka
- c) divadlo na nití

22) Ředitel Chrudimské besedy, který se od roku 1993 podílí na organizaci LCH se jmenuje:

- a) Jaroslav Kadeřávek
- b) Jiří Kadeřábek
- c) Jiří Kadeřávek

23) Autor publikace 50 Loutkářských Chrudimí, z které jsme nejednou čerpali pro náš test, se jmenuje:

- a) Luděk Richter
- b) Luděk Rychtr
- c) Ludvík Richter

24) Josef Brůček je v loutkářství představitelem výtvarně zaměřeného absurdního divadla. V Sudoměřicích u Bechyně roku 1982 založil soubor, který se nyní jmenuje:

- a) Dobrmani
- b) Tatrmani
- c) Jelimani

25) Plzeňský Střípek vznikl v roce 1978. Jejich první inscenace, kterou spřáhla LCH, se jmenovala – Jak moucha přemohla sedm krejčích a dva obry. Toto představení bylo uvedeno na LCH v roce:

- a) 1978
 - b) 1981
 - c) 1991
- ### Dětský klub
- Potkali jsme se před divadlem. Zase sváčili, ale atmosféra byla úžasná. Hned mi začali vyprávat, co dělají a povídali, jeden přes druhého.
- ...už jsme byli v pravéku a středověku
- ...cestujeme tam strojem času, to zpíváme písničku, ke které jsme si vymysleli slova a melodii jsme si vypůjčili od medvídka Pú, a máme zavázané oči a tak se tam dostáváme
- ...takdy jsme kreslili mapy svých měst, byly tam kostely, ulice, rybníky,
- zahrady, louky, pole
- ...u kostela jsme vymýšleli v různých koutečkách příběhy o tom, co se tam stalo ve středověku
- ...a hrajeme na babu, na dinosaury a mamutu
- Všichni se vypravili na výstavu rodinného divadla, dostali od lektorek za úkol, najít loutku, která se jim nejvíce líbí a pojmenovat ji. U jednoho kulkátku zvolala dlouhovlasá holčička: takovou pec máme na chalupě, tuhle skříň ne, ale tahle truhla je taky od nás. Bylo to moc fajn a já jsem tiše odešla.
- ROVALA ZDE JI NUTEJI SMAT SE. KALD DAMU, RAMY: KONECNE NECO AKCNIHO! PRIPOMNELI VCERA
- zpravodaj05.p65
- 6
- Éterná
- 4.7.2003, 3:17

LOUTKY A LOUTKÁŘI ZE SLOVNÍKU

Když se řekne Japonsko a loutky, většině z nás se vybaví loutkové divadlo Bunrakuza a od něj odvozený název pro loutkové divadlo – bunraku. Ale to není původní název pro tento druh dramatického umění. Původní název zní TAJENKA a je odvozen od nejpopulárnějšího příběhu japonského středověku o stejnojmenné milence bojovníka Jošicuneho.

VODOROVNĚ:

A/ citoslovce nakouknutí; zn. draslíku; American Conservative Union

B/ pravil (přechodník); zn. kyslíku; počítacový i živočišný škůdce

C/ u (něčeho) obr.; dětské stavebnice (z Dánska)

D/ zná; znoj; začátek a konec abecedy

E/ TAJENKA

F/ samohlásky vína; Čapkovo drama; latinsky a

G/ račí „ruká“

H/ křik; zn. elektronu; zkr. „žravé“ tekutiny

SVISLE:

1/ páše nespravedlnost; královský rukopis (zkr.)

2/ vedle usušeného ovoce

3/ zvuk pádu malého množství vody; cibulovitá zelenina

4/ kružnice; praská

5/ latinský pozdrav; obyvatel malé Asie

6/ tabák zabalený v papírcích

7/ ranit slovem; operační systém (zkr.)

	1	2	3	4	5	6	7
A							
B							
C							
D							
E							
F							
G							
H							

Pokud víte, kdo se na vás směje, řekněte si mu o tričko. Ale pozor má jenom jedno!!!

Pokud víte, které loutkohereče leží námořník na rameni, řekněte si jí o tričko. Ale pozor má jenom jedno!!!

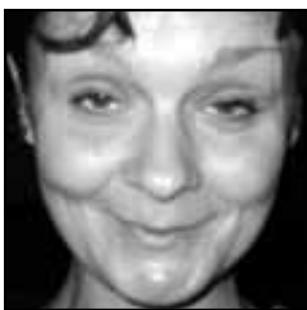
Pokud víte, čí je to hlava, řekněte si mu o tričko. Ale pozor má jenom jedno!!!

Pokud víte, čí jsou to nohy, řekněte si mu o tričko. Ale pozor má jenom jedno!!!

Pokud víte, kdo se skrývá za brýlemi, řekněte si mu o tričko. Ale pozor má jenom jedno!!!

Pokud víte, které loutkohereče patří tento úsměv, řekněte si jí o tričko. Ale pozor má jenom jedno!!!

FERMAN NA SOBOTO

Divadlo MED

10.00 Proč mají sloni chobot (Jeden Eda, Hradec Králové)
Kašpárek na skalním městě (BOŽÍ, Jaroměř)

Muzeum - Letní scéna Divadla Karla Pippicha

12.45 Dechovka od Muzea k Divadlu Karla Pippicha
13.30 Slavnostní vyhlášení cen
13.30 Divadelní pout'

Staročeská komédie (Divadlo z půdy)
O červené Karkulce (Malé divadélko Praha)
O Budulínkovi
(Divadýlko Mrak Havlíčkův Brod)

... a další vystoupení z tvorby seminářů festivalu

15.00 Moment "To všechno odnes čas..." - hudební skupina

KUZLATKA, DAMY, DNES ATLETI. VERNISAZ BYLA TELEVIZNI. EPL .. * .. MILUJU CELE DNO! M.H. .. * ..GA-

PAMĚTNÍCI A MLADICE

František Písek

– muzikant, režisér loutkářských souborů MEZ-Vývoj a Jitřenka, učitel LDO na LŠU, nyní důchodce

Co pro vás znamená loutkové divadlo? To je moje celoživotní práce. Ani nekoníček, ale taková samozřejmost. Proti dřívějšku je to teď v loutkovém divadle něco úplně jiného. Je tu hodně mládeže a dětí proti tomu, jak to známe my, staří loutkáři, z dřívějška. Nelibí se mi ten odklon od loutek. Na jevišti by měla dominovat loutka, ta především. A měla by být přesná a čistě vedená.

Máte nějaké divadelní pokušení? Baví mě sledovat věci z povzdálí a když vidím pěkné divadlo, těší mě to. Ale jinak už se musím chovat úměrně svému věku, je mi sedmaosmdesát. To už je věk, kdy už se chci jen dívat.

František Rýdl

– jevištění mistr

Co pro vás znamená loutkové divadlo? Je to každým rokem krásná vzpomínka na výborné kamarády a bezvadné lidi, kteří sem jezdí už od těch prvopočátků. Každá Chrudim je jiná a je smutný, že nás skalních ubývá. Ale přibývají mladí a to je hezké. Loutkové divadlo jde dopředu, ale já jsem z té staré školy a myslím si, že loutkové divadlo by mělo být s loutkou. Mám pocit, že loutka začíná být v mnoha případech pro herce velikým problémem. Některé staré hry jsou krásné a dají se dělat i teď, ale svět jde dál a tak se asi nedá dělat pořád jen to staré. Ale když je to nové s citem provedené, tak to beru. Třeba jak tu byla ta žába s kůzlátky, to bylo tak kouzelně podané, že v tom nikdo nemůže vidět žádnou hambastost.

Neměl jste někdy pokušení zahrát si divadlo? Já jsem technik a jen pomáhám nebo svítím. Dělám správce a domovníka v Kacafírku a tak tam taky někdy něco přidržím, ale v mém věku už se nesluší, abych chodil po jevišti.

Jiří Oudes

– vedoucí souboru Těšováček, zakladatel LDO na 3.LŠU v Plzni, nyní důchodce

Co pro vás znamená loutkové divadlo? To je kůň dlouholetý. Dělal jsem loutkové divadlo asi osmačtyřicet let jako učitel. No jsem už kmet a celá léta to pro mě byla jen práce kolem loutkového divadla. Často si říkám, koho jsem asi ošidil nebo komu jsem dal divadlem radost. Nebo spíš dali, protože jsem ho nikdy nedělal sám. Byl to prostě celoživotní úděl. Už v obecné škole s námi učitelé dělali různé besedy. Pak jsem hrál i s ochotníky, ale mými nejvýznamnějšími učiteli byli např. Otto Rödl, Vojtěch Cinybulk, Erik Kolář. Musel jsem se pořád vzdělávat, abych mohl s dětičkami dělat to, co jsem dělal. Poslední dobou mám pocit, že ne všemu loutkovému divadlu rozumím. Někdy mě tady divadlo mijí, ale já to těm, kteří to tak dělají odpouštím, protože oni na to přijdou sami, že se to tak dělat nedá. Oni musí přijít na to, že divadlo musí oslovovalat, že divákům musí něco sdělovat.

Jolana Brannová

– loutkoherečka divadla Drak, nyní učitelka ZUŠ Na Střezině Hradec Králové

Co pro tebe znamená loutkové divadlo? Magii a oživení předmětů. Odkojená jsem sama sebou. Jako malá jsem si hrála s panenkami a pak jsem se zakoukala do rodinných divadýlek a ta mě strašně pohltila. Na Chrudimi a vlastně na amatérském festivalu jsem poprvé a strašně oceňovala tu snahu a radost, která je tu okolo mě a hlavně na jevišti. Jenom mám pocit, že na rozdíl od přehlídek profesionálů, se tady představení zbytečně do hloubky rozebírají, protože divadlo je pro mě záležitostí duchařiny a spontánnosti a bud' se líbí nebo ne. Ale to hrabání mi je opravdu cizí. U profesionálů se takové věci neřeší a neříkají. Tady je najednou někdo, kdo má veškerá práva říct: tak je to správně, tak ne. Největší škola je podle mě v tom, když mají lidé možnost se na sebe koukat a vzájemně se inspirovat.

OHLASY

4 + 1, Okolostola (DNO, Hradec Králové)

– tak, mně se to líbilo, jako ty nápady byly dobrý, mohlo by to mít větší zápletku, než že se ta holka urazí, kluk to prostě dobře zahrál, perfektní výkon (Okolostola), - já jsem to viděla podruhé a šla bych na to i potřetí - nejlepší tady, - mně taky, jako že to bylo úplně aktuální a prostě skvělý

Pozor! Pozor!
Divadýlko Kuba Plzeň
hledá temperamentní herečku!!! Nástup do trvalého pracovního poměru – leden 2004. Kontakt:
Petr Mlád 607645812
nebo 377828384, e-mail:
divkuba@seznam.cz

VARIS PO RUSKY NEBO „ASPON“ CESKY? S POZDRAVEM STRYCEK PATRUSKA! ..* .. REDAKCE LAVKY, NE-

DEN PO VELKÉM LOUTKÁŘSKÉM BÁLU

Člověk se nemusí zrovna probouzet z kocoviny, aby se mu hlava hned po ránu nerozskočila. Z doplňkového představení KRAJÁNKA z Ledenice, který uvedl Werichovu pohádku „Dary nedary“, bylo poučné jen to, že je třeba cítit jazyk český, zvláště pak na jevišti, jak to uměl právě Jan Werich. Mladé loutkoherečky chvílemi zaměňovaly to úcty hodné místo za ulici. Rozhodně je překvapením kolik souborů se v tomto roce rozhodlo pro dost opomíjené maňásky. S klasikou světové maňáskářiny přijíždějí PODIVÍNI z Podivína. Řekl bych, že si nesly určitý handicap v trvale vžité inscenaci hradeckého Draku. A v sále jsem se přesvědčil, že s tímto pocitem posuzovali toto představení i mnohem mladší diváci. U takového titulu není možné experimentovat, je třeba bud' věrně napodobit ruské pouťové loutkáře nebo přijít s tak silnou parodií, ve které ještě znásobíme všechny vžité tradiční manýry. PODIVÍNŮM se dařilo poměrně dobře rozebrávat akční scény, ale pasáže dialogů doslova rostly jako palmový háj. Jednoznačným vítězstvím DNA /nikoliv soutěžním!/ je skutečnost, že je provází dramatičtí autoři jakkoliv teprve formují své zkušenosti s divadelním textem. Jelínkova hra „Okolostola“ je nejenom dobré zahrana, zrežirovaná, vypravená, je především dobré napsaná. Samozřejmě musíme navíc ocenit, jak jde přímočáre, přes ty přezuvky v předsíni, přes brambůrky a televizní „idylku“ rovnou do jednoho z desítek tisíc našich panelákových bytů. A otázka? Je to loutkové? Samozřejmě že je, vždyť dramatickou sílu

teto scénci nedává jen brillantní civilní projev herců, ale celé to výtvarně rozpohybované prostředí.

Druhou částí Komárkova „4+1“ absurdní hravost, nejenom souboru, ale především dramatického principu vrcholí. Škoda, že sounáležitost Chrudimských s tímto festivalem se mimo Loutkářský štrůdl na náměstí a ještě chystanou pouť na závěr, soustředí spíše na koncertní vystoupení. Myslím, že by je dnes DNO pobavilo stejně znamenitě jako Petr Muk od 19.00. Ale je to samozřejmě nesouměřitelné. Ve velkém sále od 20.00 jsme měli znovu možnost se přesvědčit o znamenitosti divadelního podhoubí vyrůstajícího ve Svitavách.

TLUPATLAPA uvedla Jefersovou „Pastýřku“ v úpravě Jany Mandlové. Šefrnovská křehká poetika, dramatické svícení, symbolický náznak loutky, čistý písňový a kytarový doprovod. Řeknu-li, že sál ani nedusal, vypovím víc, než mnoha dalšími slovy. Pak jsem společně s Ivou Peřinovou spěchal na křeslo. Nikoliv na elektrické, ale pro hosta. Rozhodně jsme si ale oba víc připadali jako na té smrtící vymožnosti. Je lépe autory číst, uvádět, než poslouchat. Nic méně jsme se snažili seč nám sily stačily. A takový byl tedy den po bálu, byť větší část redakčního kruhu setrvala v redakci a dál zápolila se záladností překlepů a chyb. Člověk by ani nevěřil kolik je v našem národě Trávníčků, Gebauerů, Eisnerů. A pro ty přináším uklidňující zprávu: zítra vydeme naposled.

JS

Seminář E – Dramaturgicko autorský

...právě se rozebírají švédské pohádky rozpracované jedním ze seminaristů, popisuje se situace, hledají se motivy jednání postav, pojmenovávají se vztahy

... jak to udělat, aby to fungovalo?

... co kdyby sova poradila, aby místo borového meče použili inkječi na spaní nebo odvar z makovic?

Dvojkřeslo pro Jiřího Středu a Ivu Peřinovou

Pěknou návštěvnost nejen na to, že bylo již na sklonku nabitého dne, mělo včerejší „dvojkřeslo“ pro hosta, tedy pro hosty, i když označení Štěpána Filcíka vyvolává poňekud siamskou představu.

V měšťanské restauraci Muzeum se však nesetkala tvůrčí dvojice, ale tvůrci, jejichž životní dráhy se setkali jen tu a tam. O to zajímavější bylo spolu s nimi sledovat jednotlivá místa, body, kdy se tak stalo. Připomenu, že oba: Iva Peřinová ani Jiří Středa si nepřijeli na LCh jenom popovídat. Dramatická Iva Peřinová vede dramaturgicko-autorský seminář a Jiří Středa vede re-

dakci tohoto listu přes lávku šesti chrudimských dní. Setkání obou se neslo, ba nadnášelo, vzájemným kolegiálním špičkováním a škádlením, předvídáním, čím se ten druhý pochlubí.

Jiřího Středu nejvíce zajímalo, proč Iva Peřinová nechala hraní, které jí tak šlo, ostatně Skupovu cenu dostal právě za režii hry „Anička, skřítek a slaměný Hubert“, v níž I. Peřinová hrála titulní roli.

Kdož byste chtěli vědět víc, prozradím, že chrudimský loutkář Libor Stumpf, natáčel setkání na video.

pv

CHCETE LYSOHLAVKY? ..*.. DIKY JANI , KARLE I VY OSTATNI ZA UZASNY ZAZITEK .. * .. PO PASTYRCE

Vitr z Apalačských hor, Druhák, Hradec Králové

O LOUTKÁCH G.B.SHAW

Hraje-li se opravdový kus s figurkami, které dovedou sotva na nožičkách státi, které přes veškerou technickou zdokonalenosť nemohou měnit svého výrazu, své tváře, ozývá se ve mně teprve opravdový zájem. Dramatický efekt, který vůči mně vykonávají loutky, je větší než efekt, vyvolaný živými představiteli. Marionety se svým strnulým výrazem a nepřirozeným postojem působí dojmem starých obrazů na skle, které přes svou ztuhlosť vypadají živěji než lidé, kteří před nimi stojí a prohlížejí si je. Kinematograf, který zatím loutkové divadlo zatlačuje, je rozhodně přirozenější; má však malý vliv na představivost, neprovokuje téměř vůbec fantazii. Nebyl bych nikterak překvapen, kdyby v nejbližší době místo biografií zaujala loutková divadla. Světelny obraz nemůže nikdy vyplnit místo loutkového divadla. Všichni herci měli by občas chodit na loutková představení. Vůbec každá dramatická škola by měla mít své loutkové divadlo.

G.B.Shaw anglický dramatik a spisovatel / 1856-1950/

O ILUZIVNOSTI

Dělat iluzivní divadlo je dnes shocking. Kdo jen trochu sleduje tendenze současného umění, byť třeba jen v kritikách, nerad se této neslušnosti dopouští.

Téměř všechno umění – už mnoho let – má tendence bourat omezující hranice iluze – chce proniknout dál k člověku a do člověka.Zbývá tedy se optat, zda naše loutkářské umění tu drží krok, zda tradičně nezaostává za ostatními druhy. Nuže, nejsme na tom tak zle. Je tu především polonizující snaha zrušit v Evropě klasickou anonymitu loutkoherce a dát mu hrát s loutkou před zraky diváků, ba dokonce přebírat za loutku některé akce, čili zrušit iluzi divadelního představení a nahradit ho vědomým hraním divadla na divadle, antiiluzí. I když jde o jednotlivé pokusy, je to tendence velmi živá, ba i tam, kde se pracuje "po staru", budí obdiv. Jinými slovy vzniká tu něco, co zaslhuje zkoumání. Znamená to podrobit tyto principy zdravé skepsi, zda tu nejde o přílišný rozpor se specifickostí našeho uměleckého druhu či našim divákem....Převeďeme-li tento

VYTAŽENO Z PROPADLA

Divadlo předmětu

se jako nový jev divadelního umění objevilo před desítkami let. Toto divadlo se vyvíjelo spontánně. V prvních chvílích je kritici pojímal jako inovaci loutkového divadla. Později divadlo předmětu vyjádřilo svou odlišnost....Nástup divadla předmětu proběhl v osmdesátých letech ohromně dynamicky a zdálo se, že tato novota ohrožuje ostatní formy loutkového divadla. Dnes tato vlna zájmu poněkud opadla, ale divadlo předmětu zůstává nadále důležitým, ba konkurenčním proudem v oblasti neosobního divadla.

Úvodník ČsL XIV. str.265

Henryk Jurkowski – Divadlo předmětu

1997

ANKETKA

Co pro vás znamená loutkové divadlo?

Jirka Chládek - zvukář
Divadla K. Pippicha

Je to pěkný, loutkový divadlo.

Tomáš Komárek - ředitel ZUŠ Trutnov

Loutkové divadlo je pro mě divadlo DNO, v poslední době určitě.

Jiří Kaderábek - ředitel Chrudimské Besedy

To je dobrá otázka. Doplodne jsem psal zprávu do městské rady o využití loutkového divadla. Ale vy se asi neptáte na tohle. O loutkovém divadle jsem moc nevěděl, než jsem přišel na Chrudim. Myslel jsem, jako hodně lidí, že je jenom nebo hlavně pro děti. Teď mám loutkové divadlo radši než činohru.

Dana Bohuňková - pracovnice Chrudimské Besedy

Myslím si, že k loutkovému divadlu má vztah každý, jestliže ho rodiče k tomu vedli. A jestliže je to vnímavěj člověk, tak může mít vztah až do konce života. Nemyslím tím, že chodí na pochádky pro tříleté děti, ale může jít na představení pro dospělé. Myslím, že na rozdíl od činohry má loutkové představení ve spojení s člověkem víc možností.

Ivo Mičkal – fotograf

Úplně všechno. Je to určitý způsob relaxace, protože já fotím převážně činoherní divadla. A jednou za čas si dovolím takový luxus a pracuji kolem loutkářny.

JSEM MEL JESTE DLOUHO HUSI KUZI, BYLO TO UZASNE ..* .. VAZENI LOUTKARI, NAPISTE NAM REAKCE

O ČEM SE MLUVÍ

Skalní loutkáři, nebo-li závěsní, též zavěšení, se dělí do několika skupin, podle překonané nadmořské výšky. U nás jen vzácně ti, kteří překonali některou z dvoutisícových. V naší zeměpisné šířce se vyskytují především v pískovcových útvarech Tisovských, Prachovských, Teplicko-adržbašských skal a v oblasti Českého Švýcarska. V těchto turisticky hojně navštěvovaných místech se pak věnují skalní loutkohře pro pobavení dětí i dospělých.

Ortodoxní loutkáři, jinak též pravoslavní, přišli na naše území společně s věrozvěsty Cyrilem a Metodějem, aby šířili mezi nevěřícími loutkářství. Zasloužili se o zavedení

jevištní mluvy loutkářské, zvané hlaholice, vycházející z modifikace písma téhož pojmenování.

Alternativní loutkáři společně s léčiteli a bylinkáři hledají přírodní prostředky k ozdravení naší divácké veřejnosti. Nejčastěji pro své procedury používají kvědačky, smetáky, zmačkaný papír, též papír toaletní, knoflíky, truhlářský metr, vyjetý olej, semence a další netradiční prostředky.

Tradiční loutkáři se po léta drží ustálených zvyku: myjí si před jídlem ruce, chodí spát se slepicemi, nekouří ve veřejných místnostech, v dopravních prostředcích uvolňují místo starším, zvykají si na pohodlí a demokracii.

Živoherci v porovnání s mrtvoherci jsou náture živé, družné se sklonem k bujarému křepčení, zpěvu a čtvrttonové hře na flétničku. Ti, kteří jen obtížně překonávají stud, se kryjí za loutky, které nosí bezvládně před sebou.

Loutkoherci viz. značně problémová menšinová skupina, která se navzdory všem dobrým radám renomovaných teoretiků snaží vytrvale hrát s loutkou tak, aby z projevu loutky bylo patrné, co chce loutkoherec říci.

Herec s loutkou je ten, kdo při hře s ní neupřednostňuje vlastní fyzické jednání, ale snaží se především zaujmout jednáním svěřené loutky.

JS

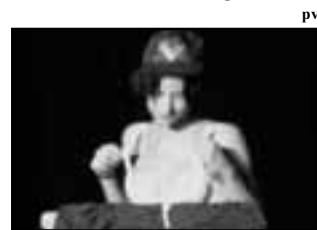
Seminář F - Pro ty, co chtějí vědět

...dveře dokořán, třída připravena k diskusi, otevřené okno, záclona vlaje a jinak pusto, snad zítra

KACHNA ZA OPONOU

Kůzlátko Lenky Košťákové se tak trochu ztrácela nikoli jen mezi dvěma představeními dvou souborů, ale dokonce i mezi dvěma představeními souboru jednoho (stálice DNO, které si místo na výsluní střeží jak jen to jde). Sama Lenka proto včera trochu naštvaně odjela. Raději jsme si to ověřili, bylo to vlnkem ve 21:15, s přestupem v Pardubicích. Dívce až ve vlnku se začal v hlavě rodit nápad, jak zvýšit zájem o své představení. Stačí mezi diváky vypustit zprávu, že lze po kůzlátkách

odehrát jako přídavek pohádku „O budulíkovi“. Vidina přídavku učiní závěrečný potlesk frenetičtějším. Jak vidno Lenčiny úvahy o studiu produkce svědčí o skutečném zájmu o tento obor a také o jistém nadání v oblasti divadelního marketingu.

Připomínka

Nelze jinak, než ocenit snahu pořadatelů, aby se loutkářský festival stal skutečně věcí pokud možno co největšího počtu chrudimských obyvatel. Není sporu, že tomu napomáhají i veřejné koncerty špiček naší populární hudby Ale také rej loutkářů na hlavním náměstí. I divadelní sály se čím dál tím více plní maminkami nebo dědečky se svým potomstvem.

Škoda, že dospělého, kterému už děti dávno odrostly, nenašadne zajít na některé představení. Včera při vystoupení DNA by se jistě srdečně pobavil. Možná, že by to měli pořadatelé zkoušit s některými mediálně proslulými profesionálními scénami. Myslím příkladem na Divadlo S+H, na Formany, na Černé divadlo. Kdyby tu koncertovala Eliška Pišťuková ze Lhoty, také by se lidé zrovna nehrnuli. Bránime se sice léty vžitému předsudku, že loutkové divadlo je jen pro děti, ale bez promyšlené stra-

tegie to asi hněd tak nezměníme. LCH není uzavřenou akcí, nelze nikoho upřednostňovat, ale přece jen si myslí, že by pořadatelé měli dbát na to, aby byla stabilně zajištěná místa v sále pro členy poroty, vedoucí seminářů, oficiální hosty a pro redakci zpravodaje. Snad příště.

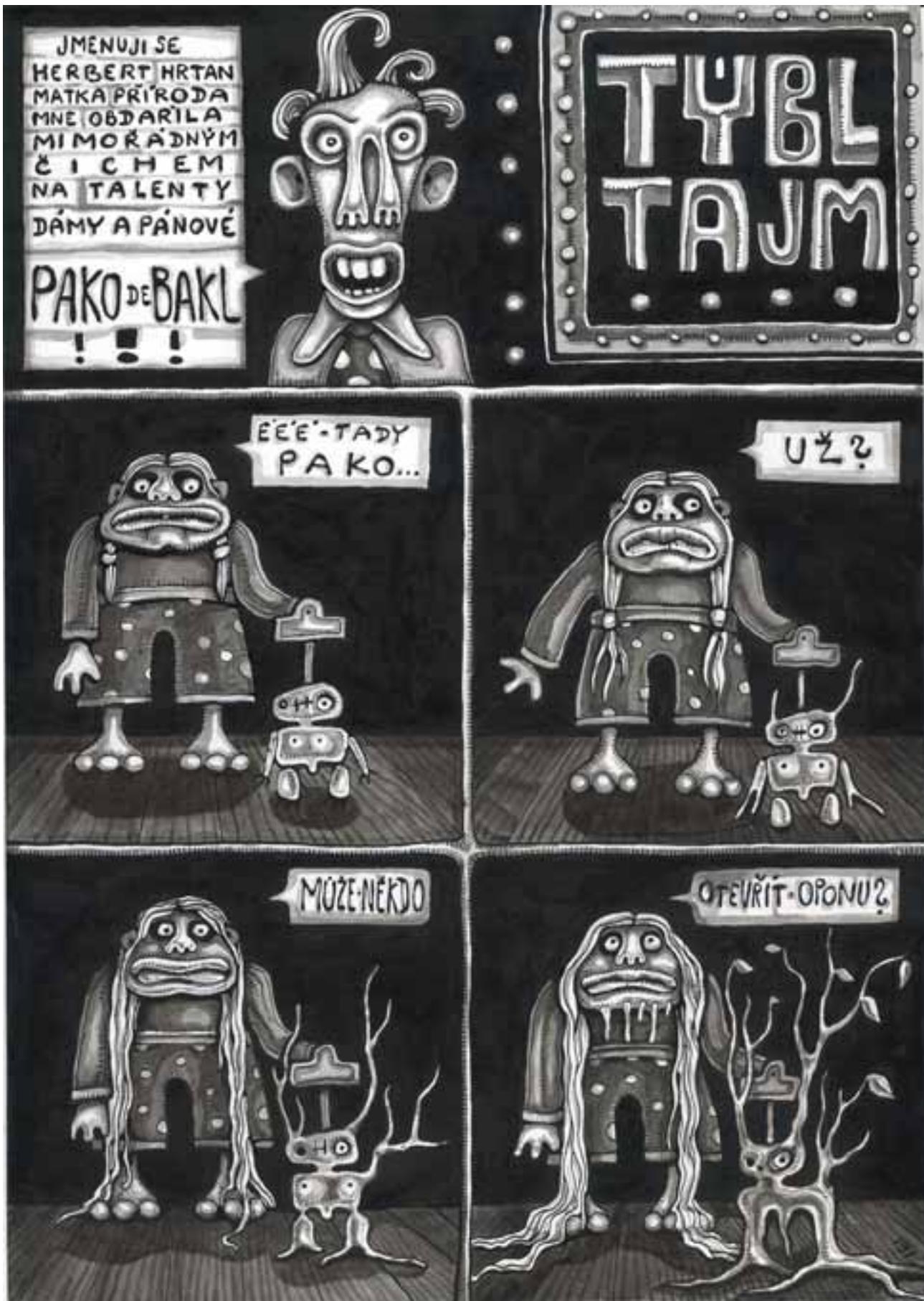
JS

OHLASY

Pastyřka (Tlupatlapa, Svitavy)

- mrazilo mě při tom v zádech, při téhle hře, - opravdu se mi to líbilo, výborná hra, světla, stíny, prostě luxusní, - první dojem, těžko říct, asi bych si to potřeboval sám ujasnit, rozhodně je to představení, které má podle mě něco do sebe, - do určité míry nutno říct, že jsem se bavil, ne v tom humorém smyslu, je to zajímavý určitě, - nó, super, fakt bomba, - byli super, hrozně líbilo, bylo to jiný než všechny ostatní loutkové,

NA LAVKU, LIBILA, NELIBILA, TREBA I VICE VETAMI, PROTOZE TO MUZE PRINEST JISTA ZLEPSENI.

VASE NAZORY POSLOUZI DOBROU RADOU PRO NASE NASLEDOVNIKY ..*.. 606 653 770.. * .. DIKY